

Şahnaz Şahin

KƏDƏRİN RƏNGİ

Esse

"Ovaladlarınızın göz yaşlarını qoruyun ki, onlar bu yaşları sizin qəbriniz üzərində axıda bilsinlər." Pifaqor

Yara isti olanda incitmir, istər bədən zədələnsin, istər ruh..Elə ki, üstündən zaman axdı..yuyulur, təmizlənir, durulandır çıxır üzə ! Bax müsibət də onda başlayır, döz indi görüm necə dözürsən.. Amma fərqli yaralar da var, üstəlik yara aldığı adamı bir də görə bilməmək.. Bir də elə yaralar var ki, qəfilləyər səni, gözləmədiyin vaxtda tapar, elə sən dələyərsən, ta bir ömür böyü özünü tarazlaya bilməzsən ! O gecənin xəbəri ağır idi, məni tarazlıq oxundan çıxara və həm də müvazinətimi qorumağa məcbur edən zəng gəlmişdi..

Dünyadan insan getmişdi, bir övlad atasız, bir qadın tək qalmışdı..Hələ bu dünyaya göz açmamış nəvəsinə isə "baba" söyləmək üçün heç bir şans buraxmamışdı ! Biz çox zaman hisslerimizi gizlədirik, sanki utanırıq dəruni hissələri üzə çıxarmağa.."Səni sevirəm", "Sənə borcluyam", "Nə yaxşı varsan..", "Səninlə bütövəm" və s kimi oxşar ifadələr dilimizdən qaçaqdı.. Hərdən bu yeni era telefonlarını icad edənlərə sadəcə təşəkkür etmək keçir içimdən, heç olmasa dilə deyəmmədiklərini yazıb ismaric edə bilir adam..

Qapılarını gecəyarısı əcəl zəngi çalanda ilk sığınacaq ünvan kimi məhz məni seçmişdilər . Əvvəl xəbərin zərbəsindən səndirləsəm də sonra qəddimi düzəltməyi bacardım, axı indi yeganə təsəlli yeri idim. Gülənlə gülməyə nə var ki, ağlayanla ağlamaqdı kişilik... İndi vacib olan bu əzizini itirən iki qadına ana və bacı olmaq idi şərt...Amma uzaqdayam, əlim yetməyən uzaqlıqda...Yenə telefon kara gələ bilərdi və gəldi də. Deyəsən bacarmışdım, olacağı olduğu kimi qəbullana bilmiş, qəzavü-qədəre tabe olmuşdular...Anam deyərdi ki, gecə dərd artan olar.., dərd iztirab gə-

tirər, həsrət döğar, elə yandırar ki, cızdağın çıxar...indi gecənin və kədərin ağırlığı altında səhərin açılmasını gözləmək çox çətin idi.!

Qəfil zənglər həmişə qorxu saçır, bu istər telefon olsun, istər uzaqdan eşitdiyin kilsə zənginin həyatın, dünyanın fani olduğunu xatırladan zərbəsi...ya da namaz vaxtından qeyri vaxtlarda çəkilən Azan səsi..

"Yaxşı ki, həsrətin tüstüsü yoxdu,
Göz gözü görməzdi yer kürəsində!"

(H.Arif)

..Həyat bir kəpənək ömrü qədərdir. Və əgər o kəpənək həyatı görəndən sonra intihar edirsə...?! Kəpənəyin də öz həqiqəti var, o da inciyə bilər..Bəs onu nə incidə bilər? Məsələn, elə dünən uçub gəzdiyi bağ-bağcanı viran, oynadığı gülü-çiçəyi bu gün solmuş görməsi..

P.s.Hər hissini də öz rəngi var, amma nədənsə kədəri həmişə qara çəkirlər..Bəs əgər o, qırmızıdırsa...ya ağarpaq..kim bilir !?..

Deməli məsələ həyata heç kimin baxmadığı istiqamətdən baxa bilməkdi...

Dərəsən içini tökəsən yerə,
Qara gözlərində yaş gilələyə.
Görüb kövrələsən kal ümidləri,
Dilinin ucunda söz kəkələyə.

Üzünü gizləyə o qız da səndən,
Qəlbinin başına çat düşə dərin.
Başının üstündən buludlar keçə,
İslanıb əriyə quru dərlərin.

Göz ola tanrının gözləri səndən,
Yar ola yaradan, yada verməyə!
Yüz il ömür yaza haqq kitabına,
Əcəl də yubana, sən də.. ölməyə!..